

रात्री व्यस्यदायती । पुरुचा देव्यक्षभिः । विश्वाअधि-
श्रियोऽधित । उप ते गाइवाकरं । वृणीष दुहितर्दिवः ।
रात्री स्तोमन्त जिग्युषी । दैवीं वाचमजनयन्त देवाः ।
तां विश्वरूपाः पशवोवदन्ति । सा नो मद्रेषमूर्जं दुहा-
ना । धेनुर्वागस्मानुपसुष्टुतैतु ॥ १० ॥

यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि । राक्षी देवानां निषसाद
मन्द्रा । चतस्रजर्जं दुदुहे पयाः॑ सि । क्व स्विदस्याः परमं
जगाम । गौरीमिमाय सलिलानि तक्षती । एकपदी
द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी ।
सहस्राक्षरा परमे व्योमन् । तस्याः॑ समुद्राअधिविष-
रन्ति । तेन जीवन्ति पृदिशश्चतस्रः ॥ ११ ॥

ततः क्षरत्यक्षरं । तद्विश्वमुपजीवति । इन्द्रासूरा ज-
नयन् विश्वकर्मा । मरुत्वाँ असुगणवान्त्स जातवान् ।
अस्य सुषा श्वशुरस्य प्रशिष्टिं । सपत्ना वाचं मनसा उ-
पासतां । इन्द्रः सूरौ अतरद्रजाः॑ सि । सुषा सपत्ना श्व-
शुरोऽयमस्तु । अयः॑ शचूञ्जयतु जह्वीषाणः । अयं वाजं
जयतु वाजसातौ ॥ अग्निः क्षचभृदनिभृष्टमेजः । सह-
स्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन् । विभ्राजमानः समिधान उ-
ग्रः । आन्तरिक्षमरुहदगं द्यां ॥ १२ ॥